Libáňské noviny

Čtvrtletník č. 100, září 2021
Cena 20,- Kč

Prvňáčci ZŠ Libáň

VÁŽENÍ A MILÍ SPOLUOBČANÉ,

dnešní úvodník vnímám jako výjimečný, zejména tím, že se jedná o jubilejní 100. vydání Libáňských novin, což je vskutku úctyhodné. A proto jsem rád, že právě v tomto článku vám mohu zprostředkovat informace z jednání s hejtmanem Královéhradeckého kraje, panem Mgr. Martinem Červíčkem, kterého jsme k nám do Libáně pozvali. Ve čtvrtek 26. srpna 2021 jsme přivítali pana hejtmana v kanceláři starosty. Po předání drobných dárků jsme se odebrali do malé zasedací místnosti, kde jsme s panem hejtmanem diskutovali nad tématy, které nás „Libaňáky" tíží. Jedním ze žhavých témat byl stav krajských komunikací na Libáňsku, ať už se jedná o velmi špatný stav silnice Libáň – Rožďalovice, Na Horách, nebo také zhoršující se stav úseku Libáň – Jičín.

Pan hejtman má velmi dobrý přehled o stavu komunikací v kraji včetně Jičínska, jelikož v minulých letech působil jako hejtmanův 1. náměstek, který měl na starosti právě dopravu. Seznámil nás s nedostatkem finančních prostředků pro investice do rekonstrukcí silnic. Dodal ovšem, že za poslední roky Královéhradecký kraj navýšil finanční prostředky na opravy silnic (a to i 2. a 3. třídy) na cca miliardu ročně. Bohužel i přes takový finanční objem bude trvat minimálně 10 let, než se podaří většinu havarijních komunikací v kraji opravit. Přestože nás informoval o provedených mnohamilionových investicích do oprav silnic na Jičínsku za poslední roky, nebyla tato odpověď zcela uspokojivá.

Jediné co v nejbližší době můžeme očekávat, je dokončení druhé etapy rekonstrukce silnice z Osenic do Libáně, které je odloženo na rok 2022. Dále je prioritou kraje dokončit projektovou dokumentaci na rekonstrukci silnice z Libáně do Kopidlna.

Dalším tématem byla dostupnost zdravotní péče na Jičínsku a dlouhodobá absence dětského lékaře v Libáni. Královéhradecký kraj investoval a dále bude investovat nemalé finanční prostředky do jičínské nemocnice a jejího vybavení pro zlepšení dostupnosti a kvality lékařské

péče na území Jičínska. Absenci praktického lékaře pro děti a dorost pan hejtman rozuměl. Zapsal si poznámku s tím, že zjistí více detailních informací a následně je zašle mailem. Po pár dnech jsem obdržel email, jehož přílohou byl přehled poskytovatelů v uvedeném oboru v okresu Jičín a také informace, že dojezdová doba podle Nařízení vlády ČR č. 307/2012 Sb. ze dne 29. srpna 2012, o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb, je u tohoto oboru 35 minut.

Závěrem jsem byl ujištěn, že pokud kterýkoliv rodič bude mít problém s dostupností dětské lékařské péče, je třeba neváhat a obrátit se na pana hejtmana.

Aktuálním tématem byla také nedávno schválená novela stavebního zákona, kde by mělo dojít k centralizaci stavebních úřadů. Vyjádřili jsme silnou nespokojenost s touto novelou a tím i se vzdalováním dostupnosti služeb stavebních úřadů od občanů. Pan hejtman, který je zároveň senátorem, potvrdil, že také není spokojen. Senát jednomyslně zamítl schválení novely a vrátil ji zpět k projednání Poslanecké sněmovně ČR, ta bohužel v opakovaném schvalování přehlasovala senát.

Při jednání jsme nevynechali otázky k bezpečnosti a aktuálnímu stavu očkování a také předpoklady k vývoji pandemie covid-19 v našem kraji i zda můžeme očekávat další lockdown, pokud se bude avizované šíření mutace delta potvrzovat. Hejtman potvrdil, že k současnému datu je v Královéhradeckém kraji proočkovanost více než 50 %. Ohledně plošných opatření uvedl, že je spíše nepředpokládá, ale myslí si, že se bude jednat o lokální opatření tam, kde se virus bude šířit aktivně. Shodli jsme se, že je načase život postupně vracet k normálu, samozřejmě s opatrností a respektem ke stále přítomnému viru covid-19.

Aby jednání nebylo jen o tématech a věcech, které město a jeho občany trápí, pana hejtmana také zajímalo i to, co se městu podařilo, jelikož si všiml probíhajících prací na úpravě vjezdu do náměstí. S radostí jsme seznámili pana hejtmana o nemalém množství investic, které se podařilo realizovat za poslední roky i v nelehké době covidu, včetně úspěšnosti získání dotací.

Rekonstrukci hasičské zbrojnice jsme nechali záměrně na závěr a pana hejtmana pozvali na osobní prohlídku. Při té příležitosti jsem hejtmanovi popsal dlouhodobě neutěšený stav cisteren zásahové jednotky libáňských hasičů. Každoročně je do cisteren investováno mnoho finančních prostředků z rozpoč-

tu města jen na opravy, aby byla vozidla schopná zásahu. Bohužel je to nekonečný boj a bylo by potřeba techniku obnovit. Náklady na novou cisternu jsou však velmi vysoké a dostupné dotace na takové vozidlo velmi nízké. Jediná šance, jak získat „zajímavou" dotaci, je přes Místní akční skupinu, která připravuje strategii do nového programovacího období 2021-2027, přes níž se připravujeme o dotaci na cisternu žádat. Je to ovšem cesta na „dlouhý běh" a existuje zde reálná hrozba, že současná vozidla nebudou provozuschopná. To si neumím představit a odmítám dopustit takovou možnost. Pan hejtman si vše vyslechl, prohlédl, zapsal a domluvili jsme se na dalším postupu podáním opakované žádosti na Královéhradecký kraj, alespoň o možnost přidělení cisterny v rámci přerozdělení zásahové techniky.

Po více než tříhodinovém jednání jsme se s panem hejtmanem rozloučili. Věřím, že osobní návštěva hejtmana Královéhradeckého kraje byla přínosem jak pro samotného hejtmana, který dostal přímé informace o věcech a situacích, které tíží nejen občany města Libáň, ale i pro naše město, kdy víme, že se můžeme osobně kdykoli obrátit na kraj, ale i na samotného hejtmana.

Závěrem mi dovolte v rámci 100. vydání Libáňských novin poděkovat všem, kteří se od jeho prvního vydání podíleli na jejich tvorbě. Všem bývalým či současným členům redakční rady a v neposlední řadě všem, kteří přispěli a přispívají svými články. Libáňským novinám přeji minimálně dalších 100 vydání.

Přeji vám hezké podzimní dny a všem především pevné zdraví.

Jaromír Přibyl, starosta města Libáň

OKÉNKO MÍSTOSTAROSTKY

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

dovolte mi, abych vás seznámila s výsledkem podaných žádostí o dotaci, o kterých jsem vás informovala v jarním čísle Libáňských novin. Jednalo se o

- žádost o dotaci na rozšíření řidičského oprávnění ze skupiny „B" na skupinu „C" pro dva členy SDH z rozpočtu Královéhradeckého kraje – žádost byla úspěšná, dva hasiči již mají rozšířené řidičské oprávnění. Výše dotace 20.000 Kč,
- žádost o účelovou neinvestiční dotaci k zabezpečení akceschopnosti jednotky SDH na rok 2021 ve výši 150.000 Kč z Ministerstva vnitra ČR. Žádost byla úspěšná, bohužel většina poskytnutých finančních prostředků byla použita na opravu techniky (vozidel). Podařilo se nám

získat v další žádosti o dotaci podané v srpnu 2021 66.200 Kč, také z výše uvedeného programu Ministerstva vnitra ČR za zásahy mimo naše území a na další vybavení zásahové jednotky,

- žádost o dotaci na opravu sloupu se sochou Panny Marie Immaculaty z programu Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků pro rok 2021 z Ministerstva zemědělství ČR – tato žádost byla také úspěšná a podařilo se nám získat 200.000 Kč (maximální možná částka z tohoto programu na jednu žádost za rok). Památka byla již převezena z areálu technických služeb k panu Petru Gláserovi, kde bude probíhat její restaurování. Socha je ve velmi špatném stavu, a tak budou práce na její obnově probíhat i v příštím roce. V letních měsících již bylo dokončeno restaurování Božích muk (sloup s kaplicí) v Lindnerově ulici, a tak se již můžeme těšit z tohoto krásného díla. Dále probíhá restaurování pilíře se sochou sv. Jana Nepomuckého v Kozodírkách,
- žádost o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury na chodníky ve Psinicích – bohužel v této žádosti jsme byli prozatím neúspěšní, nicméně budeme opět žádat v příštím roce,
- žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR z programu Podpora rozvoje regionů 2019+, na opravu místních komunikací Libáň sídliště – v žádosti jsme byli úspěšní, dle rozhodnutí o poskytnutí dotace nám byla schválena částka 5.742.578 Kč. Podmínkou poskytnutí je výběr zhotovitele a předání staveniště do 30. 9. 2021. Termín realizace je stanoven do 31. 12. 2021. Výběr zhotovitele již proběhl, byl schválen na 33. veřejném zasedání, a realizace tedy proběhne v podzimních měsících,
- žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR z programu Podpora rozvoje regionů 2019+, na místo pro aktivní odpočinek a sadové úpravy parku před ZŠ Libáň – v této žádosti jsme byli také úspěšní. Dle rozhodnutí nám byla schválena částka ve výši 873.712 Kč. Podmínkou poskytnutí je také výběr zhotovitele a předání staveniště do 30. 9. 2021 a realizace do 30. 11. 2021. Výběr zhotovitele již proběhl, byl schválen na 33. veřejném zasedání, a realizace tedy proběhne v podzimních měsících,
- do třetice žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR z programu Podpora rozvoje regionů 2019+, na rekonstrukci kulturního domu – v této žádosti jsme byli také úspěšní. Dle rozhodnutí nám byla schválena částka ve výši 8.751.227 Kč. Podmínkou poskytnutí je výběr zhotovitele a předání staveniště do 30. 9. 2021. Termín realizace do 30. 6. 2022. Výběrové řízení na zhotovitele již proběhlo a po jeho schválení zastupitelstvem bude moci být zahájena realizace. Na konci prázdnin proběhla schůzka na MěÚ v Libáni se všemi zástupci spolků,

kteří byli informováni o rozsahu rekonstrukce kulturního domu a o spolupráci při její realizaci. Součástí rekonstrukce kulturního domu je i rekonstrukce restaurace Radnice, která by měla probíhat od ledna 2022. Dojde ke změně dispozic toalet, kuchyně, přípraven masa, zeleniny, suchých skladů a v neposlední řadě ubytovacích prostor v 1. poschodí,

- žádost o dotaci z Národní sportovní agentury na výměnu umělého povrchu sportoviště v Libáni – u této žádosti zatím čekáme na ukončení vyhodnocování. Věřím, že v příštím čísle Libáňských novin již budeme znát výsledek.

Finanční a materiální pomoc pro obce postižené živelní pohromou na jižní Moravě dne 24. června 2021

Chtěla bych poděkovat všem občanům Libáně a přilehlých obcí za pomoc pro obce a občany postižené živelní pohromou na jižní Moravě dne 24. června 2021. Občané města Libáně přispěli finančními dary, které přinášeli na pokladnu MěÚ v Libáni od 28. 6. 2021 do 14. 7. 2021. Celková částka činila 103.100 Kč. Dne 9. 8. 2021 byla tato částka rozdělena a přeposlána mezi čtyři nejvíce postižené obce, a to Mikulčice, Hrušky, Lužice a městys Moravská Nová Ves. Každé z nich bylo přeposláno 25.775 Kč. Město Libáň navíc z rozpočtu města uvolnilo 50.000 Kč a odeslalo každé z výše uvedených obcí částku 12.500 Kč. První vlna vybrané materiální pomoci byla ihned odvezena do obce Mikulčice a zbývající část bude odvezena do konce září 2021.

Závěrem mi dovolte vám popřát klidný, slunečný a „normální" podzim.

Bc. Kamila Sokolová, místostarostka

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- schválení rozpočtových opatření č. 5–6 roku 2021 na straně příjmů, výdajů a financování,
- schválení záměru prodeje:
  - části pozemku parc. č. 1326/14 o výměře cca 75 m^2,
  - části pozemku parc. č. 1326/14 o výměře cca 39 m^2,
  - pozemku parc. č. 1597/5 o výměře 782 m^2, všechny v k.ú. Libáň,
- schválení záměru pronájmu části pozemku parc. č. st. 334/1 o výměře 2,1 m^2 v k. ú. Libáň,
- neschválení záměru prodeje pozemku parcelního čísla st. 157/4 o výměře 84 m^2 a části pozemku parcelního čísla st. 157/1 o výměře cca 52 m^2, oba v k. ú. Libáň,

- schválení odkupu pozemku parc. č. 1555/4 v k. ú. Libáň o výměře 516 m² za cenu 45 Kč/m²,
- schválení záměru prodeje bytové jednotky č. 2 v č. p. 63 v Jičínské ulici v Libáni na pozemku parc. č. st. 825/1 v k. ú. Libáň,
- schválení záměru prodeje bytových jednotek č. 6 a č. 11 v č. p. 63 v Jičínské ulici v Libáni na pozemku parc. č. st. 825/1 v k. ú. Libáň stávajícím nájemníkům,
- schválení prodeje bytové jednotky č. 5 v č. p. 63 v Jičínské ulici v Libáni na pozemku parc. č. st. 825/1 v k. ú. Libáň stávajícím nájemníkům za cenu stanovenou znaleckým posudkem č. 6417/43/2021,
- schválení firmy Stavoka Kosice, IČO: 25275119, jako zhotovitele akce: „Kanalizační přípojky Křešice, kanalizační přípojky Psinice“ za nabídkovou cenu 3.428.985 Kč bez DPH,
- schválení firmy REKOM Nový Bydžov, a. s., IČO: 25264737, jako zhotovitele akce: „Oprava místních komunikací Libáň sídliště“ za nabídkovou cenu 5.974.951,74 Kč bez DPH,
- schválení firmy Bonita Group Service, s. r. o., IČO: 27738795, jako zhotovitele akce: „Místo pro aktivní odpočinek a sadové úpravy parku u ZŠ“, pro část I. Dětské a workoutové hřiště, za nabídkovou cenu 1.202.515,62 Kč bez DPH,
- schválení firmy Ing. Petra Albrechtová – ALB zahrady, IČO: 74893866, jako zhotovitele akce: „Místo pro aktivní odpočinek a sadové úpravy parku u ZŠ“, pro část II. Sadové úpravy, za nabídkovou cenu 222.550 Kč bez DPH,
- schválení firmy REKOM Nový Bydžov, a. s., IČO: 25264737, jako zhotovitele akce: „Místo pro aktivní odpočinek a sadové úpravy parku u ZŠ“, pro část III. Vybudování mlatových cest, za nabídkovou cenu 522.135,95 Kč bez DPH,
- schválení poskytnutí finančního daru obcím postiženým živelní událostí na Jižní Moravě v celkové výši 50.000 Kč z rozpočtu města,
- byly projednávány různé podněty občanů.

Zápisy z veřejných zasedání města jsou zveřejňovány na internetových stránkách města http://www.mestoliban.cz/zastupitelstvo.

Zveřejněny jsou upravené verze zápisů z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění.

Mgr. Jana Valnohová

STÍNY OD POLICIE OD 1. 6. 2021

8. 6. 2021 – osobně oznámeno na OOP Kopidlno, že neznámý pachatel na adrese Lindnerova 32, Libáň přede dveřmi bytu odcizil tři páry sportovní obuvi, a to jeden pár Nike Air Jordan v hodnotě 3.500 Kč, jeden pár bot značky Puma v hodnotě 1.000 Kč a jeden pár bot Adidas v hodnotě 700 Kč, čímž měla vzniknout celková škoda v hodnotě 5.200 Kč.

16. 6. 2021 – v 15:15 hodin oznámeno na linku 158 od místního občana, že došlo k napadení jeho syna v obci Libáň. Po příjezdu na místo zjištěno, že v ulici Na Sídlišti č. p. 507 před domem pachatel napadl po předchozí slovní rozepři místního občana, a to dvěma údery pěstí do obličeje. Dále do příjezdu hlídky na místo vyhrožoval újmou na zdraví poškozenému. Tímto jednáním způsobil poškozenému zranění v obličeji, které si vyžádalo lékařské ošetření v Oblastní nemocnici Jičín. Dne 14. 7. 2021 bylo sděleno útočníkovi podezření z přečinů ublížení na zdraví. Ve věci je vedeno zkrácené přípravné řízení.

21. 6. 2021 – v 13:50 hodin bylo oznámeno na OOP Kopidlno, že v ulici Jiráskova v Libáni dochází k poškozování keřů. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že místní občan poškodil jeden keř angreštu v hodnotě 200 Kč ku škodě Města Libáň. Podezřelý byl značně pod vlivem alkoholu, kdy dechová zkouška byla pozitivní s hodnotou 3,31 promile. Hrozila obava, že bude v jednání pokračovat. Byl zajištěn a převezen na Protialkoholní záchytnou stanici v Hradci Králové, kde byl předán v 16:20 hodin.

24. 6. 2021 – oznámil na linku 158 místní občan, že v obci Libáň, ul. Jiráskova, ho slovně napadá místní závadová občanka. Po příjezdu na místo zjištěno, že podezřelá oznamovateli nadává sprostými výrazy, vyhrožuje újmou na zdraví. Svého jednání nezanechala ani přes výzvy policie, byla pod vlivem alkoholu, kdy na přístroji Dräger jí byla naměřena hodnota 1,63 promile. Byla agresivní, proto byla za použití donucovacích prostředků hmatů a chvatů zajištěna v 15:00 hodin a převezena na protialkoholní záchytnou stanici, kde byla předána v 16:40 hodin.

1. 7. 2021 – v 15:50 hodin byl v obci Libáň, v ulici T. G. M., kontrolován řidič motorového vozidla motocyklu Hero Majestic místní občan, který uvedený motocykl řídil, ač má rozhodnutím Městského úřadu v Jičíně vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro všechny skupiny na dobu šesti měsíců, a to do 20. 10. 2021. Jmenovaný si na OOP Kopidlno osobně převzal sdělení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

3. 7. 2021 – přijala hlídka OOP Kopidlno oznámení o pálení neznámých materiálů v ul. Míru 306, Libáň. Hlídka na místě zjistila, že zde osoba pálila v ohništi na zahradě měděné kabely, kdy se k tomuto doznala.

10. 7. 2021 – oznámila na linku 158 místní občanka, že byla slovně a poté

i fyzicky napadena u kostela v obci Libáň. Šetřením hlídky na místě zjištěno, že oznamovatelka seděla s dalšími lidmi na lavičce u kostela v obci Libáň, kdy okolo šel podezřelý a začal ji slovně napadat vulgárními výrazy a následně ji napadl i fyzicky ranou pěstí do obličeje. Poškozená si nevyžádala lékařské ošetření.

8. 8. 2021 – na linku 158 přijato oznámení, že se ze sousedního domu v Libáni v ulici Jiráskova ozývá volání o pomoc. Na místě hlídka zjistila, že došlo k vzájemnému fyzickému napadání mezi ženou a mužem, kdy obě osoby utržily fyzická zranění na hlavě, která si vyžádala lékařské ošetření ze strany Zdravotnické záchranné služby Jičín. Muž se na výzvu podrobil dechové zkoušce na alkohol, kdy nadýchal hodnotu 3,16 promile alkoholu v krvi. Žena nadýchala hodnotu 0,21 promile alkoholu v krvi. Oba požití alkoholu potvrdili, kdy muž dále uvedl požití cigarety marihuany. Muž se dále odmítl nechat ošetřit v Oblastní nemocnici Jičín s tržným zraněním na levém obočí. Jelikož jeho jednání dále na místě gradovalo směrem k ženě a neustále vyhrožoval jejím dalším fyzickým napadnutím, bylo na místě rozhodnuto o jeho eskortě na Protialkoholní záchytnou stanici v Hradci Králové. Tam byl v 16:50 hod. předán.

16. 8. 2021 – v 19:57 hod. na linku 158 oznámeno, že místní občanka byla doma napadena manželem. Výslechem oznamovatelky bylo zjištěno, že po předchozí slovní rozepři se svým manželem, ke které došlo v uvedené době v jejich místě současného bydliště v obci Libáň, Komenského, byla následně manželem fyzicky napadena, a to několika údery pěstí do hlavy a rukou. Lékařské ošetření poškozená nežádala, ke zranění ani škodě na majetku nedošlo.

22. 8. 2021 – ve 21:18 hod. na linku 158 oznámil na OO PČR Sobotka místní občan, že jeho vnuk mu na adrese Libáň, Emlerova, demoluje zařízení bytu. Po příjezdu na místo vnuk v agresivním jednání neustále pokračoval i přes opakované výzvy, aby od svého protiprávního jednání upustil. V 22.40 hod. proti němu k zabránění jeho agresivního jednání musely být ze strany zakročujících policistů použity donucovací prostředky, a to hmaty a chvaty a následně pouta, kdy po tomto byl zajištěn a pro pokračující agresivní chování z rozhodnutí lékaře Zdravotnické záchranné služby Jičín eskortován a následně umístěn v cele předběžného zařízení OOP Jičín. Dále zjištěno, že vnuk dne 22. 8. 2021 v odpoledních hodinách zakoupil v Libáni přesně nezjištěné množství tvrdého alkoholu a piv, po kterých se uvedl do stavu vylučujícím způsobilost, kdy mu bylo odborným měřením přístrojem Dräger naměřeno 2,28 a 1,94 promile alkoholu v dechu. Tímto neznámý pachatel prodal alkoholické nápoje osobě mladší 18 let.

pprap. Jaroslav Zikmund, Policie ČR Obvodní oddělení Kopidlno

VÝROČÍ

STÉ ČÍSLO LIBÁŇSKÝCH NOVIN

Všímavějším čtenářům Libáňských novin jistě neuniklo, že drží v rukou sté číslo tohoto čtvrtletníku. Oslovili jsme pamětníky, kteří byli u zrodu čísla prvního s prosbou o vzpomínku. Jsou to paní Milada Zubatá, bývalá starostka, pan Josef Kůta, ředitel tehdejší zvláštní školy, a MUDr. Vilém Hofman.

red.

MOC LIDSKÉHO SLOVA

Vážení čtenáři, prolistovala jsem si stará i ta novější čísla Libáňských novin a musím konstatovat, že ta současná jsou opravdu dobře reprezentujícím regionálním tiskem. Tehdy, jak je to již dávno (v roce 1995), kdy vznikla myšlenka vydávat místní noviny, které by občany informovaly o veškerém dění na poli výstavby, kultury, školství, sportu…jsme následovali větší města, která již v této tradici pokračovala, ale samozřejmě v jiném duchu než před rokem 1989.

Říká se, že život uběhne jako voda a mnohé se pozapomene anebo to lidé pozmění. Zajímavé historky jsou opředeny tvůrčí fantazií svých tvůrců a takový „dobře napsaný článek" s přesnou datací pak uvede vše na pravou míru.

Často si v této souvislosti vzpomenu na bájnou Atlantidu a Platóna (427–347 př. n. l.), který ji popsal ve svých dialozích Timaios a Kritiás. Pomysleme, co všechno za ta staletí a tisíciletí zmizelo z povrchu zemského a tato jeho slova o zmizelém kontinentu přesto přetrvala. A mnozí se mohou až do současnosti přít o to, zda a kde Atlantida skutečně byla. Slovo vyslovené i napsané má velkou moc. Až tak velkou, že si jím sami spoluutvářímе svůj osud. Měli bychom vědět, že i když můžeme mluvit, jak chceme, třeba i vulgárně, máme svobodnou vůli s odpovědností za tuto volbu. Slova jsou činem s tvůrčím působením ve vesmíru.

Na závěr bych chtěla popřát všem, kteří se podílejí svým úsilím na vydávání Libáňských novin, pevné zdraví, mnoho nových a podnětných nápadů a kladnou odezvu čtenářů.

Milada Zubatá

LIBÁŇSKÉ NOVINY JUBILUJÍCÍ

Je tomu již čtvrtstoletí, přesněji dvacet šest let, kdy bylo vydáno v květnu roku 1995 první číslo Libáňských novin.

Měl jsem tu čest v této době být tak při nevšední události. Ještě před vydáním prvního výtisku jsem byl požádán, abych jako člen obecní rady

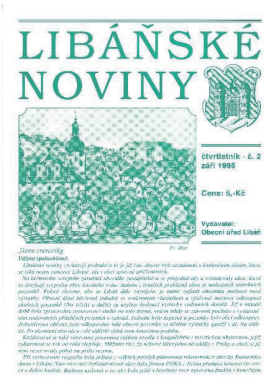
LIBÁŇSKÉ
NOVINY
čtvrtletník - č. 2
září 1995
Cena: 6,- Kč
Vydavatel:
Obecní úřad Libáň

napsal žádost o dotaci na příspěvek pro jejich další vydávání. Tak se také stalo, ale bohužel dotace nebyla poskytnuta. Přesto jsme přikročili k vydávání novin bez jakékoliv zkušenosti. Ještě před jejich vydáváním jsme se jako představitelé obecního zastupitelstva dohadovali, jaké jméno dostanou. Tehdejší paní starostka Milada Zubatá navrhla jejich prostý název a tak to také zůstalo.

Redakční rada nebyla původně určena, ale s jistou samozřejmostí byli v ní především starostka obce paní Milada Zubatá, místostarostka slečna Karla Tyrichtrová, další členové obecního zastupitelstva a také vedoucí knihovny.

První výtisky měly větší formát než současné noviny, byly tištěny černobíle a svým rozsahem byly velice skromné. První výtisk například sestával všeho všudy jen ze čtyř listů. Co však bylo daleko důležitější – dal do dalších let příklad pro jejich obsahovou stránku.

Tvůrci novin již tenkrát mysleli na to, aby v novinách byly články z historie obce, co se v Libáni změnilo k lepšímu, také aktuální zprávy z oblasti kultury a sportu a zprávy z místních škol. Tehdejší cena výtisku novin byla stanovena na 2 Kč.

Pochopitelně, že s lety se úprava Libáňských novin značně vylepšila, v tisku se začaly používat barevné reprodukce a obsah byl rozšířen o zprávy Policie ČR z obvodního oddělení Kopidlno a zprávy o spolkové činnosti i o další články.

Ostatní zprávy v duchu svých zakladatelů jsou patřičně rozšířeny, komentovány a propagovány.

Současná sestava redakční rady je velice úspěšná a pod neoficiálním vedením paní Lucie Hlaváčkové získala i prestižní cenu v oboru městských novin.

V září (tohoto roku) vychází v pořadí jubilejní sté číslo a já Libáňským novinám a všem jejím tvořitelkám a tvořitelům přeji úspěšný start do další stovky vydaných novin. Ať dále pokračují v této záslužné činnosti. K tomuto dílu jim přeji stálý zájem o dění ve městě a patřičnou zkušenost při psaní zajímavých článků.

Josef Kůta

LIBÁŇSKÉ NOVINY

Čtyřikrát do roka vychází libáňský zpravodaj, a to již 26 let. První číslo přišlo na svět v květnu 1995. U jejího zrodu byla tehdejší starostka pa-

ní Milada Zubatá a pan ředitel Josef Kůta. Snad u toho byli ještě další a těm se omlouvám. Kromě příspěvků těchto dvou tam byly i příspěvky paní Jarmily Šedivé, Marcely Královéové, děkana Jana Bečváře, archeoložky Evy Ulrychové a pana Josefa Stránského. Ti všichni se zasloužili o to, že si Libaňáci zvykli kupovat tento regionální čtvrtletník a dočíst se věci, které se na Libáňsku staly, dějí a jsou plánované. Z původně černobílé brožury se stala během let barevná, na kvalitním papíře. Přijde nám to samozřejmé, že vychází, ale uvědomme si, že za každým novým číslem je spousta práce řady lidí po celý rok. A přitom jsou to často lidé, kteří mají zásluhu na tom, že do Libáně přijíždí každoročně řada skvělých umělců a Libáň se může pochlubit pořady, které jim mohou jiná, třeba i větší města závidět. Mám za to, že bychom jim měli alespoň vyslovit své poděkování a přát jim, aby se jim tato práce dařila a měli z ní radost. Tak vám všem, kteří se na „Libáňkách" podílíte – paní Ing. Pavlíno Čížková, Lucie Hlaváčková, Mgr. Jitko Šedivá a další, přeji hodně, hodně zdraví a všeho dobrého do dalších let. A Libáňským novinám též hodně zajímavých článků a hodně čtenářů. Váš velmi spokojený čtenář.

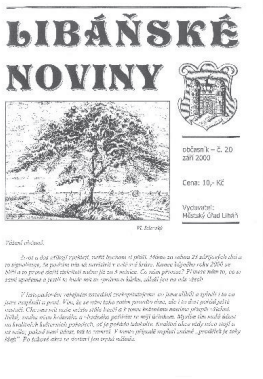
LIBÁŇSKÉ NOVINY

občasník – č. 20
září 2000

Cena: 10,- Kč

Vydavatel:
Městský úřad Libáň

Vilém Hofman

ZNÁMÉ OSOBNOSTI Z DĚJIN LIBÁŇSKA VII

Josef Kramář – František Leo Saska – Václav Jaromír Černý

V našem putování za významnými osobnostmi Libáňska jsme se dostali do poloviny 19. století. Připomněli jsme si rodinu Schliků i nejslavnějšího rodáka Josefa Emlera. Uplatnily se zde i další osobnosti, zvláště v bouřlivém roce 1848. Libáňský purkmistr **František Xaver Šnejdárek** byl zvolen zemským poslancem a stal se i velitelem zdejší národní gardy, jeho zástupci byli **MUDr. Antonín Krkavec** (za studií spolužák Karla Hynka Máchy) a libáňský vlastenecký kupec **Jan Macek** († 1886), strýc hudebního skladatele Josefa Bohuslava Foerstera. Ve vedení dětenické gardy byli učitel **Josef Förster** (1804–1892), sládek **Karel Cejnar** a úředník **František Lábler**. Macek se stal roku 1850 i prvním voleným libáňským starostou města a v roce 1865

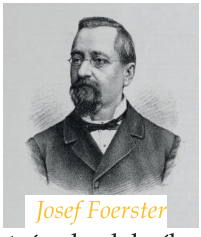
Josef Foerster

František Ladislav Riegr

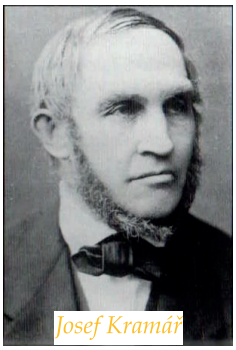
Josef Kramář

prvním okresním starostou. Okresním soudcem a představeným byl jmenován **Václav Machačka** († 1856), švagr uznávaného politika **Františka Ladislava Riegra** (1818–1903), který Libáň navštěvoval.

Starostové se často střídali, z těch známějších si připomeňme alespoň **MUDr. Ferdinanda Hrdličku**, který zažil nepříjemné vyjednávání s Prusy v době války prusko-rakouské 1866, nebo faráře **Františka Rašína**. Ovšem největší význam pro Libáň mělo krátké působení **PhMr. Josefa Kramáře** (1814–1895), který starostoval v letech 1860–1862. Během této doby stačil sepsat rozsáhlou městskou kroniku, která je základem našich znalostí o minulosti města.

K velkým rodákům a patriotům Libáně patřil prof. **Jan Křtitel Mařan** (1802–1866), který vyučoval i Karla Havlíčka Borovského v době jeho studií v kněžském semináři. Později byl univerzitním profesorem.

Významnou osobností Libáňska té doby byl i **Václav Jaromír Černý** (1832–1883), sobotecký rodák, který se stal roku 1865 prvním okresním tajemníkem v Libáni. Byl přítelem Riegrovým a vůdcem vlasteneckého snažení na Libáňsku. Patřil rovněž k uznávaným archeologům.

Václav Antonín Crha

Nepřehlédnutelné bylo působení mladých studentů z Libáně a okolí, kteří navštěvovali jičínské gymnázium, kde získávali nejen předepsané vědomosti, ale i vlastenecké nadšení. Pak hrávali ochotnické divadlo, psali své první verše a z mnohých se stávali uznávaní odborníci. Patřil k nim nejen Emler, ale i **František Leo Saska** (1832–1870), vynikající klasický filolog (znalec latiny a řečtiny), středoškolský profesor a autor řady výborných učebnic a překladů. Spolu s kopidlenským **Václavem Antonínem Crhou** (1836–1905) a soboteckými **Františkem Věnceslavem Jeřábkem** (1836–1893) a **Václavem Šolcem** (1838–1871) hráli divadlo a brzy začali publikovat. Příkladem jim byl starohradský rodák **Karel Polák** (1834–1906), který se vypracoval v předního pražského herce.

Mohli bychom samozřejmě sledovat životní osudy dalších obyvatel města a okolí i studentů z Libáňska, kteří se jako kantoři, právníci, kněží či řemeslníci apod. rozeběhli po celých Čechách i do zahraničí, ale to již přesahuje možnosti tohoto seriálu.

Doporučená literatura zůstává stejná jako u předchozích kapitol.

Karol Bílek

ZMIZELÝ HOSTINEC

Libáňské náměstí přišlo v důsledku dopravně bezpečnostního řešení křižovatky o budovu hostince U české koruny (psáno podle tehdejšího pravopisu) č. p. 62. Jeho demolice proběhla koncem roku 2017. Připomeňme si jeho historii.

Ve Státním okresním archivu Jičín se lze dočíst, že první dohledaná zmínka pochází z roku 1832, kdy se v č. p. 62 narodila Anna, dcera šenkýře Josefa Luky. Dům č. p. 62 vlastnil původně libáňský lékař Josef Láska, který se zde usadil v roce 1790. Dům vyhořel při požáru v roce 1800 a zřejmě také v roce 1821. Doktor Láska zemřel půl roku po požáru, v listopadu 1821. Vdova po Josefu Láskovi, Antonie, zemřela v roce 1843 v č. p. 62, ale to jí už zřejmě dům nepatřil. Výše zmiňovaný Josef Luka mohl být pouze nájemcem hostince, jelikož v soupise majitelů domu z roku 1842 je jako majitel uváděn Václav Kadeřávek, šenkýř. V roce 1850 byl do obecního zastupitelstva zvolen Antonín Mařan, hostinský v č. p. 62. Lze tedy obecně konstatovat, že před rokem 1821, kdy v domě č. p. 62 sídlil lékař Josef Láska, hostinec zde úplně nelze očekávat. Kdy přesně byl v č. p. 62 hostinec zřízen, zatím není možno určit, nejpozději v roce 1832 zde již figuroval.

Zápisy u Katastrálního úřadu Královéhradeckého kraje uvádějí tyto údaje o dalších majitelích:

V roce 1870 vkládá se právo vlastnické Františku Janouškovi, v roce 1889 manželce Anně Janouškové. V roce 1893 podle smlouvy trhové se právo vlastnické vkládá manželům Aloisovi Lukšovi a Anně Lukšové. Následně v roce 1902 přechází právo vlastnické na Antonína Hříbala a v roce 1903 na Annu Hříbalovou. V roce 1913 se vkládá právo vlastnické na Aloise Lukeše.

6. listopadu 1920 byla sepsána trhová smlouva a majitelem se stal František Macek a Marie Macková. V té době byl hostinec zájezdním a ubytovacím, byl zde domek pro domovníka, třípatrové sklepy s ledárnou, stáje, kolna pro kočáry, dvůr a stodola. Hostinec byl stále zvelebován.

Po druhé světové válce byla živnost znárodněna, v roce 1959 přešla do vlastnictví Jednoty, lidového spotřebitelského družstva Jičín. Po Františku Mackovi převzal živnost jeho syn Karel, který zde pracoval spolu s manželkou až do roku 1975. Po odchodu Mackových se personál měnil. Dlouhá léta byl nájem-

cem Jan Řezníček, loutkář a milovník kultury. V roce 1991 byla nemovitost vrácena opět do rukou rodiny Mackových. V roce 2012 hostinec zakoupil pan Jiří Horák, po jeho smrti vedli hostinec jeho synové až do roku 2015. Následně hostinec zakoupilo město Libáň, které v roce 2017 provedlo demolici budovy a uvolnilo tak místo pro rozšíření křižovatky.

V průběhu let navštívilo hostinec nejen mnoho libáňských občanů, proběhlo zde nespočet různých schůzí spolků, organizací, přátelských setkání, srazů, oslav či schůzek při různých příležitostech. Mezi hosty byli i lidé, kteří jsou známí po celé naší zemi. Některé známe z učebnic, některé ze současnosti.

Můžeme si připomenout českého hudebního velikána Bedřicha Smetanu, který se v roce 1875 uchýlil do nedalekých Jabkenic. „V průvodu svého zetě – lesmistra Josefa Švarce se dostal několikráte kočárem do Libáně. Zatímco pan lesmistr obstarával své nákupy a záležitosti u úřadu, sedával Bedřich Smetana v hostinci U české koruny v menší místnosti u stolu před oknem. Jednou pak v hudebním zanícení popsal čisté okraje novin řadou not, umístěných do improvizované notové osnovy. Pozorný hostinský spěchal po Smetanově odchodu ke stolu, aby si noviny prohlédl. Viděl jen samé noty, a proto je odnesl k místnímu panu učiteli Josefu Mottlovi, který poznal, že se jedná o známou tehdy píseň „Olejnickou“, ovšem v Smetanově harmonické úpravě. Škoda jen, že se tato památka na Smetanu v naší Libáni nedochovala“. Tolik ze Zpravodaje Muzejního spolku v Libáni, č. 4, rok 1952.

V témže Zpravodaji je i připomínka pobytu v Libáni našeho dalšího velikána – básníka Jaroslava Vrchlického. „Ten přijel do Libáně o prázdninách roku 1907 z Jičína v průvodu svého hostitele dr. Františka Volfa. Kočár, v němž přijeli, zastavil na náměstí před budovou okresního soudu, kam se odebral dr. František Volf k úřednímu jednání. Vrchlický se uchýlil do hostince U české koruny. Posadil se u otevřeného okna na místě, na němž před více než dvaceti lety odpočíval Bedřich Smetana

a pozoroval „ruch“ na náměstí. Po delším nudném čekání přešli kolem okna dva studenti – Jaroslav Stuchlík a Jaromír Kolárský. Jak je Vrchlický zahlédl, vyskočil ze židle a zvolal: „Páni studenti?“ Po kladné odpovědi požádal je, aby počkali a vyšel z hostince ven. Nejprve si postěžoval, že za celou hodinu uviděl přeběhnout na náměstí jen několik hus a jednoho soudního sluhu. Vyslovil pak potěšení nad tím, že našel konečně společnost a povzdech si: „Jaký to velebný klid venkova, v němž zde žijete“. Pak se vydali na jeho žádost procházkou městem. Zastavili se u pamětní desky profesora dr. Josefa Emlera, u školy, kostela a přišli zpět na náměstí, kde již čekal kočár, v němž se vrátil Vrchlický do Jičína“.

Dalším hostem byl literát Jaroslav Hašek. Haškova láska – Jarmila Mayerová trávila v letech 1906–1908 prázdniny v Libáni. Jaroslav Hašek jí sem posílal dopisy a též se za ní do Libáně vypravil. V Listech starohradské kroniky, č. 2, roč. VII, červen 1984 v článku „Jaroslav Hašek a Libáňsko“ od Milana Jankoviče se dočteme: „Jarmila Mayerová byla na prázdninách u pana Františka Konopáska, inženýra, který byl jejím strýcem, ale nebyl libáňským občanem. S rodinou si pronajímal letní byt v Libáni. Mohli bychom samozřejmě předpokládat, že Hašek přespával v hostinci U české koruny na rohu libáňského náměstí. Autor článku se ale dozvěděl od libáňského rodáka dr. Antonína Prella, že v jejich rodině se tradovalo, že v podkrovní místnosti domu, který si již před první světovou válkou pronajal libáňský veterinář Antonín Prell, totiž v č. p. 330 (proti Sokolovně) přespával Jaroslav Hašek“. Dle ústního podání je ale možné, že vzhledem k oblíbenosti hospod u Jaroslava Haška i on hostinec U české koruny navštívil.

Dalším slavným hostem byl Josef Bohuslav Foerster – národní umělec, velký hudební skladatel. „Svými kořeny rodu tkví v našem kraji. Jeho děd Josef Foerster byl řídícím učitelem v nedalekých Osenicích. Zde trávil Josef Bohuslav Foerster mnohé dětské chvíle. Odtud s dědečkem docházel k svému strýci do Libáně. Byl zde i jako dospělý, kdy přijel do Libáně se svou chotí Bertou, bývalou operní zpěvačkou a zastavil se v hostinci U české koruny. „Nikým nepozorován, seděl u téhož stolu jako před léty Bedřich Smetana a Jaroslav Vrchlický a díval se na dům č. p. 16 na protější straně náměstí, kde strávil v mládí tolik krásných dnů. Viděl asi v duchu strýčkův kupecký krám“ (z Foersterovy knihy Poutník). Výše uvedené informace byly rovněž čerpány ze Zpravodaje muzejního spolku v Libáni č. 4, rok 1952.

Z doby nedávné lze připomenout i další známé hosty ponejvíce z kulturní oblasti, kteří hostinec navštívili. Jmenujme alespoň některé: Pavol Hammel, Milan Chladil, strýček Jedlička, Čestmír Kopecký, Pavel

Liška, František Max, Eva Pilarová, Radko Pytlík, Štěpán Rak, Yvetta Simonová, Petr Spálený, Alfréd Strejček, Michal Tučný, členové divadla Drak a další.

Častými návštěvníky byli i badatelé z literárního archivu Památníku národního písemnictví Praha, v dané době bádajících na pracovišti archivu ve Starých Hradech: PhDr. Věra Brožová, PhDr. Dominik Hronek, Ph.D., PhDr. Václav Petrbok, Ph.D., PhDr. Miloš Sládek a další.

Mnozí libáňští občané jistě zalitovali, když hostinec zmizel – vzpomněli na dlouhé debaty, dohady, dohody, výhry i prohry, veselí i smutek – to vše zažili mezi zdmi hostince. Ale život nelze zastavit. Místo bývalého hostince si připomeňme jako místo setkávání, protože setkávání je v životě lidí jedna z věcí nejcennějších.

Irena Škodová

Poznámka: Dříve se hostinec jmenoval U české koruny. Slovo „české“ z nápisu hostince zmizelo, nelze dohledat kdy.

Poděkování Mgr. Josefu Matouškovi za vyhledávání informací ve Státním okresním archivu v Jičíně.
Poděkování PhDr. Evě Bílkové za vyhledání údajů a četné rady.
Poděkování pracovníkům Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj a katastrálnímu pracovišti Jičín za poskytnuté informace.
Poděkování všem, kteří přispěli dalšími informacemi o hostinci U Koruny.

SVATÁ LUDMILA

Před šesti lety, v roce 2015, jsme si v Libáňských novinách připomněli tragickou smrt patrona české země, svatého Václava. Jeho jméno je úzce spojeno s jeho babičkou – svatou Ludmilou. Ta je ostatně přítomna i na pomníku na Václavském náměstí v Praze, spolu s dalšími světci spjatými s dějinami v Čechách. Jsou to svatí Prokop, Vojtěch a Anežka. Svatá Ludmila hrála důležitou úlohu ve Václavově výchově a vzdělání. 15. září jsme si připomněli 1100 let od její tragické smrti.

Svatá Ludmila se narodila kolem roku 860. Byla manželkou prvního historicky doloženého Přemyslovce, knížete Bořivoje I., matkou knížete Vratislava I., babičkou sv. Václava a chronologicky první českou svatou. Je jedním z hlavních předků českých panovníků i českých královen. Během jejího života byly položeny základy ke christianizaci Čech

a také základy moci Přemyslovců. Její život byl popsán v řadě legend o české historii v 9. a 10. století.

O původu Ludmily existují dvě verze. Podle Kristiánovy legendy byla dcerou Slavibora, pšovského knížete, což bylo staré označení Mělníka. Podle staroslověnské legendy pocházela ze srbské země. V raném mládí byla vychována jako pohanka, jež přinášela oběti slovanským bohům.

Během Ludmilina života se staly převratné události, které měly podstatný vliv na vznik české státnosti. Jednou z těch klíčových bylo přijetí křesťanství. Se svým manželem Bořivojem I. přijali roku 882 křest na Moravě přímo z rukou slovanského věrozvěsta, arcibiskupa Metoděje. Přijetí křesťanství umožnilo Přemyslovcům získat politickou převahu a nadvládu nad ostatními kmenovými knížaty v Čechách.

Přemyslovci zřejmě v této době nebyli jediným důležitým rodem v Čechách. Postupným budováním mocenského postavení si však získali pozici nejvýznamnějšího rodu. Ovládali středočeský prostor a mocenskými výboji jejich vliv sílil. Roli v tom sehrávala i sňatková politika, jejímž příkladem je sňatek Ludmily a Bořivoje.

Do manželství Ludmila vstoupila asi jako čtrnáctiletá či patnáctiletá v roce 874 nebo 875. Roku 875 se narodil nejstarší syn knížecího páru Spytihněv. Ludmila porodila během přibližně čtrnácti let manželství nejméně šest dětí (tři syny a tři dcery – nejsou započítáni případní potomci, kteří zemřeli v kojeneckém věku a které prameny neuváděly). Známá jsou pouze jména dvou synů – Spytihněva 875–915 a Vratislava cca 888–921, z nichž oba později dosedli na knížecí stolec.

Předpokládá se, že po smrti svého manžela neodešla do ústraní, jak velel tehdy zvykový úděl vdov, ale účastnila se veřejného dění, čímž se zasloužila o přechod vlády na své syny, kteří byli v době úmrtí svého otce ještě nedospělí. Čechy spadaly krátký čas pod přímou vládu velkomoravského knížete Svatopluka.

Ludmilin syn Spytihněv nastoupil na trůn v roce 894, za svého panování odtrhl zemi od Velké Moravy a po deseti letech vlády zemřel. Jeho nástupcem se stal mladší bratr Vratislav, který se oženil s Drahomírou z rodu Stodoranů. Měli spolu sedm dětí, čtyři dcery a tři syny – Václava, Boleslava a Spytihněva.

Když v roce 921 Vratislav zemřel při výpravě proti Maďarům, pravděpodobně kmenové shromáždění rozhodlo o rozdělení moci mezi Ludmilu a její snachu Drahomíru. Za nedospělého Václava převzala vládu jeho matka Drahomíra. Do Ludmiliny péče byla nadále svěřena výchova budoucího knížete.

To se ale Drahomíry dotklo a dalo vzniknout sváru, který ovlivnil významně chod českých dějin. Svatá Ludmila odjíždí z Prahy na Tetín

i s Václavem. Konflikt mezi oběma ženami souvisel pravděpodobně i s politickým vývojem mezinárodní situace.

Drahomíra ve sporu s Ludmilou bojovala intrikami, které byly protikladem k modlitbám a lásce, ve kterých žila a vychovávala pravého českého knížete už Ludmila. Není divu, že si Ludmily český lid považoval. To však jen zvyšovalo závist a zlobu její sokyně. A tak se Drahomíra rozhodla k radikálnímu činu.

15. (16.?) září 921 nechala Ludmilu usmrtit na hradě Tetín. Historikové uvádějí, že Ludmila byla uškrcena. Říká se, že vrahové Tunna a Gomon odmítli Ludmilu sprovodit ze světa ostřím meče, jak si budoucí světice přála. Podle legendy použili ke svému činu její vlastní závoj – šálu, která se později stala symbolem svaté Ludmily. Tím, že neprolili její krev, se chtěli vyhnout jejímu svatořečení. 16. září slaví Ludmily svůj svátek.

Po nástupu na knížecí stolec poslal sv. Václav svou matku do vyhnanství mimo Prahu (snad na Budeč). V roce 924 za účasti řezenského biskupa Michala byly převezeny Ludmiliny ostatky do chrámu sv. Jiří na Hradě pražském. Podle biskupského zápisu do martyrologia bylo tehdy umístění ostatků na významnější místo v zemi nejen známkou, ale i podmínkou svatořečení. Kult Ludmily i Václava se stal opěrným bodem přemyslovské dynastie. Až ve 14. století Petr Parléř přistavěl k románské stavbě svatojiřského kláštera pohřební kapli, ve které svatá Ludmila spočívá dodnes.

Svatost Ludmily byla oficiálně uznána v letech 1143–1144, kdy pobýval v Praze papežský legát Quido kardinál di Catell. V roce 1981 byla její hrobka otevřena a mezi kostmi byla nalezena i bílá hedvábná šála s vetkaným geometrickým vzorem – nepochybně závoj či plachetka, jíž si vdané ženy zavíjely hlavu.

Svatá Ludmila nebyla jen manželkou a ochránkyní rodinného krbu, která přivedla na svět šest dětí. Stala se zakladatelkou vládnoucí dynastie a snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Spytihněva a Vratislava. Významnou roli sehrála také při výchově vnuka, budoucího knížete Václava, kdy kladla důraz na chlapcovo vzdělání. Právě předáváním moudrosti a zkušeností zralého věku budoucímu knížeti ovlivnila náš stát na tisíc let dopředu.

Úcta ke sv. Ludmile provází náš národ už od její smrti. Stala se patronkou české země, jejíž atributy jsou dlouhý plášť, knížecí čapka, korunka a závoj.

Mgr. Jitka Šedivá

Zdroje: internet, Wikipedie

KULTURA

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA 4. ČTVRTLETÍ

ŘÍJEN

2. 10. **Archeologická vycházka po Libáni s archeoložkou Evou Ulrychovou** – sraz na náměstí Svobody Libáň u pomníku mistra Jana Husa ve 14 hodin

7. 10. **Karel Dvořák** – významný český sochař – ***vzpomínky a vyprávění prasynovce sochaře MUDr. Viléma Hofmana, přednáška doc. PhDr. Zdeněk Hojda, hudební doprovod MUDr. Ivan Hejduk*** v 15 hodin v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně

16. 10. **Archeologická vycházka na údrnický Zlivštejn a po obci Údrnice s archeoložkou Evou Ulrychovou** – sraz v Údrnicích u kostela ve 14 hodin

LISTOPAD

2. 11. **Přednáška Mgr. Josefa Matouška o libáňském cukrovaru** v zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň od 17 hodin

26. 11. Slavnostní **rozsvěcení vánočního stromu** na náměstí Svobody v Libáni v 17 hodin

PROSINEC

11. 12. **Tradiční vánoční koncert Kyzivátovy kapely Libáň – host Uršula Kluková –** v sále restaurace v Údrnicích od 17 hodin

spolek Dětenický Betlém, z.s.

zve spoluobčany, příznivce i náhodné kolemjdoucí k návštěvě Expozice obnoveného betléma (Čeněk Novotný 1845-1928).

Čtvrtou sezónu započneme v sobotu 27.11.2021 s dalšími termíny 4.12., 11.12., 18.12. a dále o nedělích 26.12. a 2.1. vždy mezi 14:00 a 18:00hod.

Expozice se nachází v Památníku Foersterova rodu v Osenicích č.p.27 a součástí je výklad historie vzniku, zániku i obnovy. Informujte své okolí a těšíme se na setkání.

www.detenickybetlem.cz

LOUTKOVÉ DIVADLO MARTÍNEK

Kdy jsme si naposledy zahráli loutkové divadlo? Kdy jsme se naposledy viděli s našimi pravidelnými diváky? Co se změnilo za tu dobu? Kdo zavinil tak dlouhou přestávku? Chybělo vám divadlo? Chyběl vám kulturní život? A další a další otázky si můžeme klást. Na některé si dokážeme odpovědět sami, ale ta jedna zásadní, která ovlivnila dění v celé naší společnosti, nás všechny „poznamenala“. Nikdo si nepřál tak dlouhou přestávku a všem nám divadlo velmi chybělo. Nejen divadlo, ale veškerý kulturní život.

V létě se situace trochu uklidnila a soubor loutkářů se sešel na tradičním letním setkání s rodinnými příslušníky. Témat k diskuzi bylo hodně. Stanovili jsme si úkoly na nadcházející období, připravili program loutkářské přehlídky „Řezníčkova Libáň 2021“. Také v loňském roce jsme připravili kompletní program přehlídky, zajistili účast hostujících souborů, ale stav pandemie a s tím spojená opatření „udělaly své“. Přehlídka se nekonala. Poprvé od doby své existence.

V letošním roce se bohužel loutkářská přehlídka také neuskuteční.

Důvodem je plánovaná rekonstrukce a modernizace interiéru kulturního domu, která potrvá od října letošního roku do dubna příštího roku. To znamená, že ani v novém roce nezahájíme svá pravidelná loutková představení.

Doufáme a předpokládáme, že rekonstrukce proběhne v plánovaném termínu a my se s našimi diváky uvidíme alespoň v měsíci dubnu příštího roku.

Hana Grossmanová, LD Martínek, z. s.

POZVÁNKA NA VÁNOČNÍ KONCERT

Kyzivátova kapela Libáň připravuje tradiční vánoční koncert, který se v minulém roce z pochopitelných pandemických důvodů nemohl uskutečnit. Vzhledem k plánované rekonstrukci Domu kultury v Libáni jsme po vzájemné dohodě s vedením obce učinili rozhodnutí, že vánoční koncert provedeme v Údrnicích, v sále místní restaurace, a to dne 11. prosince 2021 od 17 hodin. V plánu máme i hromadný svoz z Libáně. Pozvání na koncert přijala česká herečka Uršula Kluková. Těšit se tak můžeme na veselé historky nejen z natáčení. Další informace získáte na internetové adrese www.kyzivatovakapela.cz nebo na facebookovém profilu Kyzivátova kapela Libáň.

Petr Drahoňovský

POZVÁNKA DO EXPOZICE BETLÉMA V OSENICÍCH

Vážení spoluobčané, příznivci i náhodní kolemjdoucí, děkujeme touto cestou za pokračující zájem o naši činnost a s nadcházející dobou adventní, Vánocemi i Novým rokem vás zveme k návštěvě, klidnému pozastavení a odpočinutí nebo jen schování se před počasím do expozice Dětenického Betléma. Termíny, v jakých bude expozice otevřena jsou o sobotách 27. 11., 4. 12., 11. 12., 18. 12. a dále v neděli 26. 12. a 2. 1. 2022.

Pohyblivý a ozvučený betlém vytvořený v letech 1895-1910 rukou fotografa Vincence Novotného, rodáka z Dětenic a v pozdějších letech udržovaný jeho synem Josefem Novotným, fotografem v Libáni, je vystaven v památníku Foersterova rodu v Osenicích, č. p. 27, kde má stálou expozici (GPS 50.3708611N, 15.1591636E).

Vedle skleněných výstavních vitrín jsme do expozice nově umístili zrenovovaný secesní stolek, který byl součástí původního fotoateliéru a leckterý občan z Dětenic či Libáně se o něj při fotografování opíral a malá děcka sedávala. V předsálí expozice, v místnosti s klavírem, můžete zhlédnout perokresby dětenických roubených chalup z druhé poloviny 19. stol., tak jak je Vincenc zaznamenal do svého deníku.

Více o projektu obnovy betléma, novinky z expozice a zejména aktuální otevírací dobu se dozvíte prostřednictvím webových stránek www.detenickybetlem.cz, nebo na facebooku Zachraňme Dětenický Betlém. Pomozte nám sdílet informaci o Expozici ve svém blízkém i vzdáleném okolí. Skupinovou návštěvu lze

sjednat individuálně na tel. č. 602 380 081. Rozpočet obnovy a vytvoření expozice naplňujeme prostřednictvím dobrovolných příspěvků do veřejné sbírky a prosíme touto cestou o jakýkoliv i drobný příspěvek na č. ú.: 3011196962/2010 Fio Banka.

Budeme se těšit na vaši návštěvu. Děkujeme

Jan Volák, předseda spolku
a prapravnuk Vincence Novotného

MLUVIL JSEM S BELMONDEM

Jako každé čtvrtletí byla jsem zaúkolována paní knihovnicí Luckou, abych napsala příspěvek do Libáňských novin. Úúúú, to bude těžké. Festival Foerstrovy dny ještě neskončil, na bilancování je brzy. Lámu si hlavu, o čem psát. Vtom mi na internetu vyskočí na obrazovku zpráva, že právě zemřel (6. 9. 2021) ve věku 88 let legendární francouzský herec Jean-Paul Belmondo. A v ten moment mi na mysl vytanula vzpomínka na setkání s velikým hercem, tak jak je zachytil ve své sbírce Rozházené listy Zdeněk Vokurka. Jak ho znám, určitě by se s námi o své zážitky rád podělil...

Paříž v lednu není příliš přívětivá. Šedivý chlad, z mlhy se vynořuje romanticky osvětlená Eiffelova věž. Dívala se na mě netečně, ale majestátně. Přece však, věřte mi, i v tomto nevlídném čase je Paříž krásná. Už Frederyk Chopin před více než sto lety řekl: „Paříž je všechno, co chceš!“ Klikaté uličky a velké bulváry, moderní obchody, prvotřídní restaurace a ošuntělé hospody. Honosné operní scény a zakouřené sklepní jazzové kluby, sebevědomí občané, zdrogovaní pouliční umělci a bezdomovci, lesk a bída metropole v nesčetných proměnách. Paříž zkrátka nabízí všechno.

Ještě jsem neřekl, proč jsem se vracel do Paříže. V roce 1991 podílel jsem se na vzniku a především na uměleckém vedení mezinárodního hudebního festivalu Pražský podzim s hosty houslového virtuóza Josefa Suka. Když dramaturgie pokročila a připravoval se druhý ročník, dostal

jsem divoký nápad. Hudební umění spojit s krásou a okamžiky jiné umělecké oblasti. Prosadila se výstava skulptur z bohatého tvůrčího odkazu významného francouzského sochaře Paula Belmonda. Studoval v ateliéru Jeana Buchera, podlehl kouzlu moderního sochařství Charlese Despiauema ze slavné školy Auguste Rodina.

Výstava v některém z pozdějších hudebních podzimů Prahy neměla ještě přesné pojmenování, přesto se připravovala pečlivě. Také jsem si uvědomil odvážnost dobrodružství. Dříve než jsem navštívil Paříž, vášnivě se diskutovalo o scénáři, třeba o tom, aby se výběr z díla Paula Belmonda sloučil s širokým pohledem na celoživotní tvorbu sochaře. Nemusím dlouho přemýšlet, abych si odpověděl na pošetilou otázku, kdo se může pustit do takové práce? Syn umělce – *Jean-Paul Belmondo!* Hvězda velkého formátu, obrovská umělecká hodnota filmového plátna, svérázný herec, který dokáže vycítit i atmosféru divadla. Francouzský herec Jean-Paul Belmondo, neodolatelný policajt, velký šéf i rošťák, elegantní svůdce a miláček žen se zlomeným nosem. „*S jeho přeraženým nosem, odstávajícíma ušima, vráskami a masitými rty má pro mě neodolatelné kouzlo*“, alespoň jedno vyznání slavné italské herečky Giny Lollobrigidy.

Jean-Paul Belmondo, jako všichni slavní lidé, je obehnán zdí neproniknutelnosti. Dostat se do jeho blízkosti, znamená projít zběsilou bitevní linií. Z takového labyrintu uměleckého světa po zdlouhavém jednání vysvobodil mě jeho sekretariát. Najednou mám pocit, že proniknout k Belmondovi mi připadá jednoduché.

První, co bylo, obdržel jsem pozvání na představení *Tailleur pour Dames (Dámský krejčí)* v Théatre de Paris Belmondo. Divadlo je umístěno v přízemí obyčejného domu v rue Blanche, patří k nejstarším v Paříži. Počátkem devadesátých let se naskytla příležitost a Belmondo divadlo koupil. Teď mu zcela leží na srdci a v jeho životě znamená novou významnou etapu. Jean-Paul konečně má svou šatnu ve svém divadle. „Léta jsem dělal filmy a tak trochu jsem na divadlo pozapomněl. Teď se vracím na prkna svého vlastního divadla.“

Na představení, které bylo vyprodáno na dlouhou dobu dopředu, jsem se opravdu těšil. Poprvé uvidím Belmonda na jevišti. Seděl jsem v *jeho* čestné lóži číslo tři a přesně v půl deváté večer se opona rozevřela. Začíná divadelní hra Georgese Feydeaua „Dámský krejčí“, komediální milostná zápletka, která se na pařížských jevištích pro svou svěžest a humor drží hodně přes sto let. Postava mimořádných hereckých kvalit, Monsieur Moulineaux, poskytla

výjimečnou příležitost Jean-Paulu Belmondovi. Spřátelil se s rolí člověka protichůdných tváří. Výkon Jean-Paula Belmonda v této roli a v rozhýbané scéně režiséra Bernarda Murata byl elegantní, plný emocí a citu, do scény zakomponoval jemu vlastní humor. Francouzsky neumím, ale krásu této řeči jsem si uvědomil až tady v divadle, když Belmondo svým měkce drsným a melodickým hlasem vžíval se do postavy Moulineauxe. Náhle jsem porozuměl všemu, jednak podle skvělého výkonu herců, jednak proto, že hra byla jasná a přehledná.

Těžká opona spadla, zakryla jeviště, diváci opustili sál a herci odešli do šaten. Vytratil jsem se z lóže a procházel celým zákulisím, než jsem našel šatnu hlavního představitele, už obklopenou gratulanty a přáteli. Poprvé se setkávám s tímto výjimečným hercem. Myslel jsem, že bude nepřístupný. Chyba lávky! S Belmondem jsem seděl v jeho šatně tak, jak přišel z jeviště, v kostýmu, frak bez bílé kytky v klopě, nezbytný motýlek kolem krku už také scházel, jen nedbale rozhalená a upocená bílá košile. Cylindr ležel na stole. V náručí malá směšná kulička yorskhirského teriéra Maya, odmítala se od něho hnout, patří k němu v každé situaci.

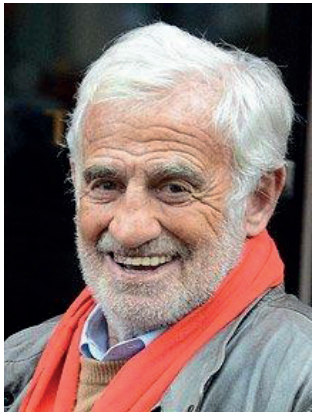

Belmondo byl rozšafný, po představení trochu unavený. Ale honem, máme málo času. Naše řeč rychle našla nit a soustředila se na výstavu otce Paula Belmonda. „U něj v ateliéru jsem se toho naučil víc než za celá léta po nejrůznějších školách“, podotýká Jean-Paul „strašně rád jsem otce pozoroval při práci s hlínou, ale nenáviděl jsem pózování, celé hodiny bez pohnutí. Jen jednou se otci podařilo, abych mu v klidu postál a pak vytvořil můj dětský portrét s kučeravými vlasy. Ano, tenkrát mně bylo šest let.“ Dnes slavný herec lituje, že v sobě nenašel více trpělivosti.

Setkání s tehdy jedenašedesátiletým Belmondem je poznamenáno zájmem o přehlídku soch z otcova tvůrčího odkazu. Dílo je hotovo, uzavřelo se v sedmdesátých letech. *„Jsem opravdu potěšen, že sochy mého otce pozná i Praha.“* Výměnou zdvořilostních vět moje návštěva u slavného herce Jean-Paula Belmonda v Paříži skončila. Ještě sáhnul po dvou svých fotografiích a podepsal je. Na jedné z nich s nerozlučnou fenkou Mayou. Zapisuji si, je pozdní večer, 28. ledna 1994. Pěkná vzpomínka na celý život. (Rozházené listy, 1998 – kráceno)

Možná je to ode mě trochu černý humor, ale věřím, že si ti dva tam nahoře při sklence burgundského konečně v klidu a beze spěchu popovídají.

ze sbírky Zdeňka Vokurky vybrala a upravila Pavla Čížková

VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ

Jelikož je Sjezd rodáků a přátel Libáně odložen na neurčito a s ním také vydání Libáňských novin speciál, rozhodli jsme se postupně uveřejňovat nashromážděné vzpomínky pamětníků v Libáňských novinách během roku.

red.

MŮJ ŠŤASTNÝ DEN

Byl hezký podzimní den předloňského roku. Rozhodla jsem se, že pojedu do Jičína. Ale jak se tam dostat, když vlak od nás už tam nejezdí? Přes Mladou Boleslav nebo přes Libáň? Trošku jsem „brblala“, přes Libáň, to je zajížďka.

Přece jen mne malý autobus, náhradník vlaku, vezl přes Domousnice, Rokytňany, Bačalky – vesničky, které neznám a jsou vlastně v našem okolí. Libáň se před námi vyloupla jakoby ze slunečních paprsků a tiché, půvabné město nás přivítalo. Na další autobus jsem měla půl hodiny času. Obešla jsem náměstí, před restaurací Radnicí jsem se zastavila. Před šedesáti lety tam býval jakýsi kulturní dům, kam jsme pilně docházeli k zábavám, kde nám hrával k tanci orchestr pana Klára. Při té vzpomínce jsem si poskočila a bylo mi opět dvacet. Poté jsem sešla z kopečka ke škole. Maně mi ruka vyklouzla z kapsy a pohladila kliku u dveří. Zavzpomínala jsem na našeho třídního, úžasného pana učitele Španihela. On vyryl v mém srdci hlubokou brázdu.

Velmi jsem se vnitřně rozradostnila a ten pocit ve mně zůstal několik dní. Ať žije Libáň!

Gabriela Syrová (Wittová)

VZPOMÍNKY

Po absolvování obecné pětitřídní školy ve Psinicích postoupili žáci z Křešic a Psinic do Měšťanské školy v Libáni. Měšťanku jsme navštěvovali tři roky. Do Libáně jsme se dopravovali zpočátku 4 km pěšky, když jsme povyrostli a rodiče nám půjčili nebo koupili kolo, tak na kole a poslední rok jezdil autobus, který řídili řidiči Syrovátko a Sedlatý. Autobus byl také příčinou mého ocenění trojkou z mravů.

K tomuto ocenění došlo proto, že některý den v týdnu jsme měli první hodinu ruštiny odpoledne a potom jsme museli čekat do půl šesté navečer na autobus nebo jít pěšky. A protože ten den jsme měli v plánu jinou daleko zajímavější činnost s kamarády ve Křešicích, tak jsem polední pauzu přečkal v cukrárně u Semiánů, kde jsem utratil červenou papíro-

vou pětikorunu (určenou na svačinu) a v půl druhé jsem autobusem jel do Křešic (místo výuky ruského jazyka).

Pokračování příběhu se konalo druhý den před odjezdem do školy. Před očima mám zrychlený krok otce, který rázoval od hostince u Kindlů přímo k naší skupině čekajících kamarádek a kamarádů na zastávce autobusu. Tam si mne otec vytáhl a dvě „krátké a svižné" mi natáhl a doprovodil slovy: „Ta jedna je za včerejšek a ta druhá za trojku z mravů. Volala mi paní ředitelka Havlová." Tím byla záležitost s úprkem před výukou ruštiny ukončena.

Václav Ťukal

V LIBÁNI BÝVÁVALO VŠECHNO

Bylo pozdní odpoledne na konci podzimu, kdy jsme navštívily paní Vladimíru Ondřejovou, abychom si společně popovídaly o starých časech, které prožila v Libáni. Paní Ondřejová nám ráda věnovala svůj čas a tak se z naší návštěvy staly moc příjemně strávené chvíle, proložené vzpomínkami a zažloutlými fotografiemi, ze kterých dýchala nostalgie dávno ztracených časů.

Paní Ondřejová vzpomíná: „Jsem Libaňačka. Můj tatínek také pocházel z Libáně a maminka byla z Ujkovic. Vyrůstala jsem tu spolu se svým bratrem Honzou. Po ukončení školní docházky jsem navštěvovala rodinnou školu v Jičíně. Pracovat jsem začala nejprve v Libáni v prodejně OP Prostějov. Po nějakém čase jsem byla zaměstnána v libáňském Merině, kde jsem stříhala látky. Merino zakládal pan Nosek z Lomnice nad Popelkou. Za mého mládí působilo v Libáni velké množství řemeslníků a živnostníků, dalo se tu sehnat všechno. Dnes je problém sehnat dobrého zedníka nebo truhláře, ale v té době byli skoro v každé ulici. Vzpomínám si na řezníky pana Drozna, Pluhaře, Gracla, pan Jelínek měl nucený výsek. Pekařů tu bylo také dost – pánové Purkrt, Kolbaba, Dubský, Frýba a Hadinec. Navštěvovala jsem cukrárny pana Semiana a pana Hlaváče. Libáň měla v té době i hodně švadlen a krejčích. Například pan Šebek a paní Šebková, paní Hamplová, Cidlinová, Hrychová, Chromovská, Tesařová, Partlová, pan Kříž, Novák, Klíma, Nájemník a Havlík. Žena pana Havlíka byla modistka. Byl tu i sklenář pan Jirásko, zámečník pan Konůpek. Pan Munzar měl kovodílnu. Nechyběl ani hodinář pan Fisl, holiči byli páni Čáp, Kozák, Nájemník, Hála a Falta. Paní Procházková a Faltová provozovaly mandl. K truhláři se chodilo k panu Křivánkovi, instalatéra dělal pan Kroupa. Nesmím zapomenout na fotografa – to byl pan Novotný.

V Libáni byla i spořitelna a pojišťovna Slavia. Pohřební službu tehdy provozoval pan Patřičný. Pan Navrátil působil jako holič, pan Hep jako

knihař. Malíři a natěrači byli pánové Adamec, Janoušek a Škaloud. Libáňským zubařem byl doktor Morava a po něm pan Nežerka. I hospod bylo dost. Na náměstí ji měl pan Macek, Hurychovi, Na Horách paní Podpěrová a Ulmanová. Ani kováře jste nemuseli dlouho hledat. To byl pan Kazda a pan Švec.

Restaurace Na Horách

Prostě za starých časů bylo v Libáni všechno, co člověk potřeboval. Byly to časy dobré i horší, ale dnes už vzpomínám raději jen na ty dobré.“

vzpomínala Vladimíra Ondřejová, zapsaly Miloslava Mikulová a Iva Mikulová

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

ŽÁCI JSOU ZPÁTKY VE ŠKOLNÍCH LAVICÍCH

Letní prázdniny jsou minulostí a nový školní rok začíná. Ve středu 1. září svítilo sluníčko, hrála veselá hudba z místního rozhlasu a děti šly s chutí do školy. Všichni jsme se na ně moc těšili. Žáci zasedli do školních lavic a pedagogové je slavnostně přivítali. Vše bylo ve škole připravené tak, abychom mohli úspěšně zahájit školní rok 2021/2022. V nádherně vyzdobené třídě jsme přivítali 23 prvňáčků. Doprovodili je tam jejich rodiče a prarodiče. Pan starosta Jaromír Přibyl již tradičně přečetl dětem pohádku. Prvňáčci mu slíbili, že při jejich slavnostním pasování na čtenáře přečtou pohádku jemu. Věříme, že se bude dětem ve škole líbit a vše úspěšně zvládnou s pomocí paní učitelky Stanislavy Kosinové a paní asistentky Barbory Černé. Průvodci jim po celý rok budou jejich velcí kamarádi z deváté třídy.

Náš pedagogický sbor prošel malými změnami. Novou posilou našeho pedagogického sboru jsou paní učitelky Hana Zimovčáková a Ivana Matasová.

A co se dělo ve škole o prázdninách? Byla provedena výmalba v některých třídách, kabinetech, školní kuchyni, školní družině a sborovně. Proběhla celková rekonstrukce kabinetu na druhém patře staré budovy a sborovna byla vybavena novým nábytkem.

Mateřská škola také s radostí přivítala nové děti na začátku školního roku. Paní učitelky krásně vyzdobily třídy a chodby. O prázdninách tam proběhla oprava havárie vody a výmalba kuchyně.

V současné době je důležité, abychom se mohli všichni scházet každý den a aby probíhala normální výuka dle rozvrhu. Distanční výuka byla náročná pro všechny zúčastněné a věříme, že se nebude opakovat. Provoz školy jsme přizpůsobili doporučením ministerstva školství a zdravotnictví.

Závěrem bych chtěla popřát všem dětem, žákům, učitelům, provozním zaměstnancům a rodičům klidný a pohodový školní rok 2021/2022.

Mgr. Ladislava Hazdrová, ředitelka školy

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

1. září byl slunný den a naši prvňáčci čekali na slavnostní zahájení školního roku. Ve tvářích dětí byla vidět natěšenost a radost, ale i obava z toho, co je ve škole čeká. Při vstupu do školy dostaly symbolický klíč od školy, který jim umožnil stát se žákem naší školy. Po usednutí do lavic děti přivítala třídní učitelka Stanislava Kosinová, paní ředitelka, místostarostka a starosta Libáně. Starosta dětem přečetl pohádku Čertí škola, na kterou děti navážou při pasování na čtenáře ve druhém pololetí. I rodiče zde měli svůj první úkol, a to napsat přání svému prvňáčkovi na papírové srdíčko. Srdíčko by mělo dětem připomenout, že rodiče na ně stále myslí. Závěrem slavnostního dne si děti odnesly dárečky od firmy Bovis a od Královéhradeckého kraje.

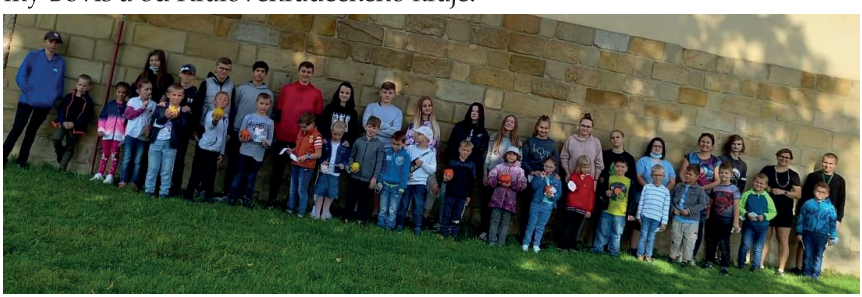

Chtěly bychom s paní asistentkou prvňáčkům popřát, aby se jim ve škole líbilo, měli hodně kamarádů a plno hezkých zážitků.

Mgr. Stanislava Kosinová a Barbora Černá, Dis.

SKLIZEŇ DÝNÍ

První akcí našich prvňáčků a deváťáků bylo sklízení dýní hokaido na školním pozemku.

Žáci se setkali ve třídě 1. A, pak spolu přešli ven k pěstírně, kde si prvňáčci vyplnili kartičky, které připravili deváťáci. Prvňáčci napsali svoje jméno a také jméno „svého“ deváťáka či deváťačky. Vzájemně si pomohli s úkolem.

Deváťáci odměnili své nové kamarády lízátky. Společně pak sklidili dýně hokaido a domluvili se na další akci – vaření ve školní kuchyňce. „Moje babička umí dýňovou polévku a já ji mám ráda!“ volala malá prvňanda. A bylo domluveno. Vařit se bude dýňová polévka. Všichni už se těšíme na další tvoření a spolupráci.

Mgr. Jana Betty Hofmanová

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Září klepe na vrátka,
připravte se, děťátka.
Otevřou se dveře školky,
vítáme vás, kluci, holky.
Pojďte si sem s námi hrát,
učit se a povídat.
Ať se vám tu pěkně daří,
celý rok a nejen v září.

Začátkem školního roku se v mateřských školách tvoří nové kolektivy. Starší děti postupují do „předškolní“ třídy nebo do první třídy ZŠ a mezi stávající děti ve školce přicházejí noví kamarádi. Často bývají nejistí, plní očekávání i o-bav z neznámého. S využitím různých zábavných

činností i seznamovacích her je snadnější „nováčky“ zbavit ostychu, začlenit je do kolektivu a společným dováděním upevňovat přátelství a pocit sounáležitosti s ostatními.

Podzim je roční období, jež dětem i dospělým, kteří s dětmi pracují, nabízí nepřeberné množství zajímavých námětů k hrám a nejrůznějším činnostem, které všem přinesou spoustu radosti, zábavy i nových dovedností a poznatků o světě kolem nás. Změny v přírodě, proměny počasí, sklizeň ovoce a zeleniny, hledání hub, pouštění draků, příprava zvířátek na zimu a mnoho dalších témat můžeme využít v říkankách, písničkách, hrách, soutěžích, výtvarných a pracovních činnostech s dětmi v mateřské školce.

Přírodniny od kaštanů a žaludů přes krásně barevné listy a suché květy až po ovoce a zeleninu poslouží jako stavebnice, hudební nástroje, objekty k počítání, tvoření a soutěžení.

Přejeme všem dětem, aby jim v novém kolektivu bylo příjemně a aby společně prožívaly ve školce co nejradostnější chvíle plné zábavy a nových prožitků.

kolektiv učitelek MŠ Libáň

KNIHOVNA

BAROKNÍ ARCHITEKTURA V ČECHÁCH

Na podzim zahajujeme již sedmý semestr virtuální univerzity třetího věku. Od října do prosince se budeme setkávat při cyklu přednášek **Barokní architektura v Čechách**. Rádi mezi sebou přivítáme nové posluchače z řad seniorů. Více informací najdete na stránkách knihovny (https://knihovnaliban.webk.cz/pages/virtualni_univerzita_tretiho_v.html) nebo přímo v knihovně.

Virtuální univerzita třetího věku (VU3V) je jedna z forem celoživotního vzdělávání organizovaná Provozně ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze.

Cílem VU3V je umožnit všem posluchačům v rámci České republiky zájmové vysokoškolské studium U3V bez ohledu na vzdálenost od sídel vysokých škol a univerzit, ve kterých probíhá prezenční seniorské vzdělávání, jehož se z různých důvodů (vzdálenost, zdravotní a časové důvody, finanční náročnost na dopravu apod.) nemohou zúčastňovat. Tak neváhejte a využijte možnost vzdělávat se přímo v Libáni. Přijďte se nezávazně podívat na první přednášku 4. října 2021 do zasedací místnosti v přízemí MěÚ Libáň v 9 hodin.

Lucie Hlaváčková

MÍSTNÍ SPOLKY

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ LIBÁŇ

Hasiči se v létě věnovali hlavně údržbě vozidel a techniky, zalévali zeleň ve městě a dováželi vodu do bazénů našich občanů. Dále odváželi železný šrot na požádání spoluobčanů z Libáně i přilehlých obcí.

21. srpna 2021 se konala svatba našeho člena. U hasičské zbrojnice starosta města pan Jaromír Přibyl oddal pana Jakuba Kropáčka a slečnu Kristýnu Krpešovou. Poté se konalo posezení ve zbrojnici za účasti rodin novomanželů a pozvaných členů SDH.

V srpnu se také začalo s trénováním dětí, mužů a žen na soutěž do Brodku, která proběhla 28. srpna 2021. Na této soutěži ženy obsadily druhé místo, muži čtvrté. Mladší děti získaly zlaté medaile, starší stříbrné medaile a všichni pak plno sladkostí.

Výjezdová jednotka od června do srpna jela k šesti dopravním nehodám, dvěma požárům, dvakrát k záchraně občanů. Také byl jeden planý poplach – nahlášeno znečištění libáňského potoka.

Díky všem za odvedenou práci a včasné výjezdy. Také poděkování soutěžním družstvům za vzornou reprezentaci v požárním sportu.

za SDH Libáň Naďa Hakenová, jednatelka

SDH PSINICE

Jelikož je covidová situace v letošním roce stále nepříznivá, museli jsme upustit od některých akcí, jako jsou beseda se zastupiteli města Libáň, Bramborákiáda a Babetiáda. Až 21. srpna 2021 se nám podařilo uspořádat 17. ročník LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI s podtitulem „Klauniáda aneb setkání všech klaunů, kašparů, šašků a šášulů, kteří mají rádi legraci“. Akce se konala od 14 hodin na hřišti ve Psinicích.

Program zahájilo loutkové divadlo Srdíčko z Jičína pohádkou s názvem „Bubák Kája“, následně své umění předvedl kouzelník Magic Alex a po jeho vystoupení začalo devět legračních soutěží, např. máchání a věšení prádla, ruské kuželky, lezení po žebříku, hledání knoflíků, chození na chůdách atd.

Po celou dobu byl v provozu skákací hrad, děti si mohly nechat namalovat různé motivy na obličej, vyzkoušet navlékání korálků a malování

kamínků. Vzduchem létaly bublinky, hrála hudba a děti si mohly zatančit a zazpívat. Po skončení soutěží byly dětem předány dárkové balíčky.

Během celého odpoledne si přítomní mohli pochutnat na grilované kýtě, párcích z udírny, párcích v rohlíku, malinovce a ostatních nealko nápojích.

28. srpna 2021 jsme se také po dlouhé době zúčastnili hasičské soutěže v Brodku, tzv. Brklání. Jelikož jsme díky pracovním povinnostem a marodce nedali dohromady kompletní tým ani mužů, ani žen, vyrazili jsme bez jakéhokoliv tréninku se smíšeným týmem. I tak nám však dva lidé chyběli, takže jsme si je museli „vypůjčit" ze SDH Libáň – tímto jim děkujeme za pomoc.

V poměru čtyři ženy a tři muži jsme tedy soutěžili v kategorii mužů. Tentokrát se nám však nedařilo ani ve štafetě, ani v útocích a obsadili jsme 7. místo… Ze sedmi zúčastněných týmů. Zadařilo se nám však v doprovodné disciplíně – hod sudem. Člen našeho sboru v této disciplíně zvítězil.

Doufáme, že se příští rok situace zlepší a budeme se moci zúčastnit více soutěží a uspořádat více tradičních akcí.

Petr Sajdl

Z HISTORIE

STALO SE…

1626 – před 395 lety

V tomto roce, kdy pánem na Staré byl Vilém z Lobkovic, plenili zdejší krajinu císařovi spojenci – Sasové. Ti zpustošili polnosti a v kraji nastal hladomor. Starohradské panství dostal Albrecht z Valdštejna.

1721 – před 300 lety

27. října uzavřel libáňský farář J. I. Stela s okolními vesnicemi smlouvu, že mu budou platit ročně 70 zl. za vydržování kaplana, aby byly v neděli dvě mše. Jedna mše se měla sloužit za lehkou smrt a odpuštění hříchů těm, kdo na kaplana platili.

1771 – před 250 lety

Byly u nás zavedeny první papírové peníze – bankocetle. Pro pohodlné nošení dosáhly veliké obliby.

1781 – před 240 lety

Řeznictví bylo prohlášeno za svobodné řemeslo necechovní, ale vyseká-

vat maso se smělo jen v masných krámech, a to o ½ kr. na libře laciněji než v Praze. V Libáni stála libra hovězího i vepřového 5 kr. To platilo pouze 10 let.

1791 – před 230 lety
Císařským nařízením bylo obnoveno řeznické řemeslo s cechovními výsadami. Zároveň bylo obnoveno cechovní řemeslo tkalcovské.

1816 – před 205 lety
Stát odevzdal vydávání peněz Národní bance, která měla právo obstarávat platby raženými penězi a peněžními poukázkami podle konvenčního čísla. Bankovky se vyměňovaly v poměru 100 nových za 250 starých.

1846 – před 175 lety
Podél Dětenické silnice (dnes Českých bratří) bylo vysázeno ovocné stromoví.

1851 – před 170 lety
Začalo se s přípravou stavby nové školy na pozemku po spáleništi č. p. 13 na náměstí (dnes cukrárna Karolínka), který vrchnost zakoupila v roce 1835. Stará škola, postavená v roce 1786 u kostela, byla tak chatrná, že se nedala opravit, pro 360 dětí již nestačila a pro výuku byly najímány různé místnosti po celém městě.

1861 – před 160 lety
30. září odevzdal obci zdejší okresní přednosta Fr. Skoumal 53 zl. a 36 kr. za propadlé předměty jako základ pro dívčí školu s přáním, aby později, až bude zřízena, byla z úroků vyplácena odměna za vyučování dívčím ručním pracím.

1866 – před 155 lety
Od 6. července do 24. září bylo v Libáni ubytováno celkem 8.208 mužů, 88 důstojníků a 855 koní saského a rakouského vojska. Byla zde nemocnice pro lehce raněné. Mnozí vojáci pomáhali na polích.

1871 – před 150 lety
Byla zahájena stavba silnice na Novém Městě – dokončena byla v roce 1872 v nákladu 518 zl. 71 kr.

1876 – před 145 lety
Voda z Bystřice vystoupila ze břehů a zatopila „zelnice“ na Ženichově.

1881 – před 140 lety
Libáňští studenti uspořádali divadelní představení, které vyneslo 115 zl. na obnovu Národního divadla v Praze.

1891 – před 130 lety
V Libáni vznikl „Okrašlovací spolek“, jeho členem se stalo i město Libáň.

1896 – před 125 lety
Dnem 1. září byla otevřena 1. třída měšťanské školy. Vyučováno bylo v budově dnešní cukrárny Karolínka.

1911 – před 110 lety
Bylo zahájeno jednání o zřízení telefonního vedení, které bylo realizováno až v roce 1917.

1931 – před 90 lety
V budově školy byla instalována okresní živnostensko-obchodně-průmyslová a zemědělská výstava.

1941 – před 80 lety
Byla dokončena výstavba a slavnostní otevření nového libáňského sportovního stadionu. Byla dokončena stavba silnice do Kozodírků.

1951 – před 70 lety
V cukrovaru byla zahájena stavba nového kotle 1. brněnskou strojírnou o výhřevné ploše 350 m^2 a výkonu 10 t páry za hodinu. V tomto roce bylo v Libáni zrušeno 23 živností, zbylé byly zařazeny do vzniklého SKP (sdružený komunální podnik) – 5 hostinců, 2 malíři, 2 truhláři, autodílna, 2 pohřební ústavy, fotograf, cukrárna, sběrna prádla a sady.

1956 – před 65 lety
V Plastimatu byl pořízen první televizor, druhý byl potom v klubovně cukrovaru.

1961 – před 60 lety
Vnitřek sálu kulturního domu byl opatřen umakartovým obložením. Vydrželo plných 40 let do roku 2001.

1971 – před 50 lety
Libáňský cukrovar oslavil 100 let závodu a 50 let výroby droždí.

1991 – před 30 lety
Obec Staré Hrady požádala o samostatnost.

1996 – před 25 lety
Byla vypracována studie na rekonstrukci Školní ulice. Došlo k ní až o třináct let později. Z funkcí rezignovala starostka obce paní Milada Zubatá a další dva členové zastupitelstva.

2001 – před 20 lety
17. listopadu s „Vánočním koncertem" navštívil Libáň a nově upravený sál kulturního domu Václav Hybš se svým orchestrem a sólisty Pavlem Bartoněm, Martou Vančovou, Ivanou Zbořilovou a Karlem Hálou. Slovem doprovázel libáňský rodák a televizní hlasatel Miloš Frýba.

2006 – před 15 lety
Proběhla rekonstrukce ulice Komenského v Libáni včetně kanalizace i chodníků. Celkové náklady činily 9 milionů korun, z toho město přispělo 1,5 mil. na chodníky.

2011 – před 10 lety
Byl dokončen chodník v ulici Na Tržišti a současně v této ulici položen živičný povrch na komunikaci.

2016 – před 5 lety
Libáňská borovička byla přihlášena do celostátní ankety Strom roku 2016. Sbíráním hlasů za podpisy a vyřazené mobily se umístila na sedmém místě.

z archivu Josefa Stránského a z kronik města Libáně sestavila Mgr. Jitka Šedivá

TJ SOKOL LIBÁŇ

Vážení čtenáři, ve stručnosti bych vás rád seznámil s novinkami v oddílu kopané. Momentálně odstartoval již nový ročník fotbalové soutěže 2021/22. Doufejme, že po dvou nedokončených se tento již povede dohrát do úplného konce. Tým mužů nedoznal výrazných změn, kádr je zaplaťpánbůh dostatečně široký, takže se nám problémy se složením mužstva zatím vyhýbají. Nový ročník začal předkolem poháru předsedy OFS Jičín, kde jsme vyřadili Robousy. Bohužel za týden jsme s tím samým soupeřem vysoko prohráli v úvodním kole okresního přeboru. V dalších zápasech jsme přivítali favorita z Nemyčevsi a zajížděli jsme do Lomnice nad Popelkou, kde hrají své domácí zápasy Valdice. Obě utkání se výsledkově nepovedla a po třech zápasech svítila na našem bodovém kontě nula. Ta se nám povedla smazat v zatím posledním kole před uzávěrkou článku. Domácí vítězství nad dosud vedoucí rezervou Lázní Bělohrad v poměru 4:1 nás doufejme nakopne do dalších zápasů.

Mládežnické kategorie začaly svá soutěžní utkání až na přelomu srpna a září. Starší žáci si zvykají na větší branky a větší hrací plochu, zde došlo k úpravě v systému soutěže a od tohoto ročníku žáci hrají již na klasické velké branky. Za tímto účelem jsme museli pořídit další přenosnou bezpečnou branku, která byla částečně financována z dotací Města Libáň, OFS Jičín a našeho klubu. Přípravka pokračuje ve stále stejném formátu soutěží, kdy se turnajově utkávají se svými soupeři, ale výsledky se nezapočítávají do tabulky. U těchto kategorií se ještě pozastavím nad skutečností, že máme problém s obsazováním trenérských postů, každý tým má pouze jednoho stálého trenéra a nikdo další nemá moc chuť se podílet na výchově malých fotbalistů, což není dobře. Proto rádi

uvítáme, pokud by někdo chtěl našim trenérům pomoci.

Co mě určitě mrzí, je skutečnost, že se po letech neodehrál Memoriál Radka Kyziváta v turnaji přípravek. Vlivem všech okolností se do turnaje přihlásila pouze dvě cizí mužstva a byli jsme nuceni turnaj zrušit.

Co dál plánujeme? V termínu 14.–17. září bude absolvovat tým žáků soustředění v Prkenném Dole, k tomu se určitě vrátíme v dalším vydání Libáňských novin, dále se snažíme udržovat hrací plochu v co nejlepším stavu, což obnáší hnojení, stříkání proti nežádoucí vegetaci a hlavně kropení přes letní období. Malou odměnou pak pro nás tak trochu je, že zdejší areál využívá Slovan Liberec pro soustředění svých mládežnických týmů.

Na závěr bych rád poděkoval za vstřícnost a spolupráci všem pracovníkům městského úřadu a za podporu našim fanouškům, z nichž někteří jezdí pravidelně i na venkovní zápasy. Budeme se těšit, že další z vás uvidíme v co největším počtu na zápasech našeho klubu.

Jan Smetana

NÁŠ VÍTĚZ

V závěru měsíce července byla předána v místním pivovaru Čtyři lípy v Libáni cena pro vítěze ankety o nejsympatičtějšího jezdce, žokeje a jezdkyni Velké pardubické s názvem Náš vítěz, kterou vítězům předává rodák z Libáně Miroslav Hanuš, který nedávno oslavil životní jubileum (70 let).

Ceny s ručně broušeným globusem a vybroušeným kontinentem Evropy převzala pro Miroslava Hanuše paní Václava Drbohlavová z Libáně.

Miroslav Hanuš je absolventem kladrubského učiliště, startoval i v několika Velkých pardubických a jiných dostizích, kde je znám pod přezdívkou „Puňta“.

V roce 1990 stál v historii Velké pardubické na startu největší počet koní – 30 (přihlášeno 31). Jezdec Hanuš a jeho kůň Dynamit byli největšími favority tohoto kontinentálního překážkového dostihu. Bez zaváhání absolvovali prvních pět překážek. Před překážkou číslo šest došlo ke karambolu, kdy se pomalu začaly zavírat vítězné brány cíle tohoto slavného dostihu. Favorité Miroslav Hanuš a Dynamit cíle nedosáhli…

Josef Vaníček ml.

Terénní pečovatelská služba

POKLIDNÉ STÁŘÍ S. R. O.

KONTAKT:
Ing. Andrea Aubrechtová
739 294 329

Poskytujeme služby denně.

Terénní pečovatelská služba je určena dospělým osobám (od 18 let) a seniorům, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení a jejich situace vyžaduje pomoc druhého člověka.

INDIVIDUÁLNÍ PŘÍSTUP – CTÍME PŘÁNÍ KLIENTA

Možnost procházek, čtení knih/časopisů, společné posezení u kávy

NABÍZÍME POMOC A PODPORU PŘI:

- **ZAJIŠTĚNÍ STRAVY**
  (polévka a hl. jídlo + donáška přímo k vám či možnost vyzvednutí na odběrných místech)
  Pomoc při zajištění stravy či poskytnutí stravy.
- **PROVÁDĚNÍ OSOBNÍ HYGIENY**
  – celková koupel
- **ZAJIŠTĚNÍ CHODU DOMÁCNOSTI**
  – úklid, nákupy, praní a žehlení prádla
- **VYCHÁZKÁCH** – doprovod k lékaři, na úřady **či jen tak do přírody či na kafíčko!**

Spolupracujeme s domovem pro seniory Samanit v Dětenicích.

Bližší informace vám od pondělí do pátku v době od 9 do 14 hodin podá vedoucí služby na tel. 739 294 329. Můžete nás navštívit po předchozí dohodě také osobně na adrese Cukrovar 384, Libáň (Dům s pečovatelskou službou) či Dětenice 18 (Domov pro seniory) či navštívit naše webové stránky www.domovproseniory-samanit.cz, kde naleznete formulář k žádosti o poskytování služby.

Foto Marek Klár

Vydavatel:
Město Libáň, IČO: 271 748 /evidováno MK ČR E 11557/

Městský úřad Libáň
tel.: 493 598 191, 493 598 392
mestoliban@mestoliban.cz
www.mestoliban.cz

Adresa redakce:
Městská knihovna, náměstí Svobody 36,
507 23 Libáň
tel.: 491 110 391, 724 772 104
e-mail: knihovna@mestoliban.cz

Tisk: TISKNEMEKVALITNE.CZ

Redakční rada:
Mgr. Jitka Šedivá, Mgr. Jana Valnohová,
Lucie Hlaváčková, Jaromír Přibyl, Bc. Kamila Sokolová

Informace o možnostech inzerce v redakci

Starší čísla LN je možno zakoupit na městském úřadě.
Má-li Váš výtisk Libáňských novin jakýkoli nedostatek,
bude Vám vyměněn u prodejce nebo na Městském úřadě v Libáni,
případně Vám budou vráceny peníze. Za případnou chybu
se omlouváme.

V Libáňských novinách chceme informovat o všem,
co by mohlo občany zajímat, uvítáme proto jakékoli náměty a připomínky.

Další číslo Libáňských novin vyjde 17. prosince 2021.
Uzávěrka článků bude 25. listopadu 2021.

V tomto a dalších číslech Libáňských novin budeme publikovat
reprodukce obrazů malíře Miloše Buchara.
V tomto čísle obraz s názvem Vila.

Miloš Buchar
(28. 9. 1962–15. 1. 2007)
Libáňský rodák, který se věnoval malování od raného mládí.
Vystudoval Uměleckou školu Václava Hollara v Praze.
Pracoval v oboru propagace a reklamy.